کنیک

لنزها مهمترین ابزار در ترکیببندی تصاویر هستند. به کمک آنها میتوانید تعیین کنید که یک تصویر شامل چه عناصری باشد. هم پرسپکتیو را تصحیح یا تشدید می کنید و هم عمق میدان وضوح را مشخص میسازید.

لنزهای زاویه باز

لنزهایی با فاصلهٔ کانونسی ۳۵ میلیمتر و کمتر از آن را به نام لنزهسای زاویه باز یا wide-angle میشناسسیم. این گروه از لنزها معمولاً در عکاسسی از چشماندازها، بیشترین کاربرد را دارند. زیرا بیشترین پهنشهٔ دید را در عکس ایجاد می کنند و در ضمن، با ایجاد کشیدگی در پرسپکتیو، عناصر تصویری را پهنتر از آنچه به چشم انسان می آید، نشان می دهند. در هنگام کار با لنزهای زاویه باز

اگر با دیافراگمهای بستهٔ دوربین (f/۱۶ یا f/۱۶) عکاسی کنید، عمق میدان بسیار گستردهای بهدست خواهید آورد که تقریباً از اولین تصویر پیشزمینه تا بینهایت در آن وضوح کامل خواهد داشت. بهطور معمول، لنزهایی با فاصلهٔ کانونی ۲۴ و ۲۸ میلیمتری بیشترین کاربرد را در عکاسی دارند.

لنزهاي زاويه بسته

۵٠

ـــد آموزش

لنزهایی با فاصلهٔ کانونی بیشتر از ۵۰ میلی متر (لنز نرمال) را به نام لنزهای زاویه بسته یا telephoto می می شناسیم. مهم تریان خاصیت ایان گروه از نخه لنزها این است که عناصر تصویار را بزرگتر از آنچه با چشام دیده می شاود،

نشان می دهند؛ مانند یک دوربین شکاری یا تلسکوپ. این ویژگی به عکاس کمک می کند کله کل تصویر را با عنصر تصویری دلخواه خود پر کند؛ بدون آنکه سایر عناصر روبهروی دوربین، بی جهت در قاب تصویر قرار بگیرند. همچنین امکان تأکید بیشتر بر رنگ و بافت سوژه را فراهم می آورد.

لنزهای استاندارد

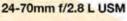
در دوربینهایی با فورمات ۳۵ میلیمتری، لنز استاندارد یا نرمال لنز ۵۰ میلیمتری است. این فاصلهٔ کانونی، زاویهٔ دید و پرسپکتیوی مشابه با زاویهٔ دید انسان ایجاد می کند. بنابراین، لنزهای نرمال برای تولید تصاویری با پرسپکتیو طبیعی بهترین انتخاب هستند. ضمن این که تقریباً در عکاسی از انواع سوژهها به کار میرود؛ از عکاسی چهره گرفته تا عکاسی منظره. این لنزها سبک و کوچکاند و بیشترین امکانات دیافراگم، یعنی

نکتههایی اصولی در عکاسی (۳)

f/۱،۴ ، f/۱،۴ و دارنـد. این ویژگی امکان عکاسـی روی دسـت را در فضاهای کمنور فراهم میکند.

70-200mm f/4 L USM

17-40mm f/4 L USM

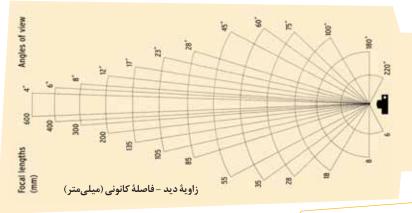

اويهٔ ديد

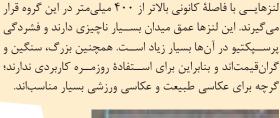
کمیّت آنچه یک لنز می تواند ببیند، به زاویهٔ دید آن بستگی دارد.

زاویهٔ دید لنزهای نرمال مشابه زاویهٔ دید انسان است. لنزهای wide زاویهٔ دید بزرگتر و لنزها photo

لنزهاي فوقالعاُده باز

در صورتی که فاصلهٔ کانونی لنزها ۲۰ میلی متر یا کمتر از آن باشد، آنها را در حوزهٔ لنزهای فوق العاده باز قرار می دهیم. در این گروه از لنزها وسعت دید بسیار است و عمق میدان، پایانی ندارد. پرسپکتیو تصویر نیز تا جایی کشیده می شود که هر چیزی که فقط چند سانتی متر از لنیز فاصله دارد، در دوردستها دیده می شود. لبهٔ تصویر دچار اعوجاج می گردد و خطوط عمودی همگرا می شوند. همهٔ این ویژگی ها به خلق تصاویر جالبی منجر می شود. البته در استفاده از این لنزها باید مواظب بود که تصاویر بی روح و خالی از حس زندگی خلق نشوند.

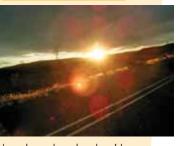
لنزهاي فوقالعاده بسته

بازی با لنزهای چشمماهی (fish eye)

این لنزها زاویهٔ دید ۱۸۰ درجهای دارند و مقدار زیادی اطلاعات تصویری را در یک تصویر فشــرده و دایرهوار نشــان میدهنــد. طبعــاً تمام خطوط عمودی و افق در تصویر تغییر شــکل میدهند و تأثیر جالبی ایجاد میکنند. البته به کمک آداپتورهای ارزانقیمتتری که روی لنزهای wide بسته میشوند نیز میتوان تصاویر مشابهی ایجاد کرد.

پرهیز از نورهای ناخواسته

هنگامی عکاسی در نور شدید خورشید یا هر منبع قوی نوری، امکان تشکیل نورهای ناخواسته یا galary اوری عکس وجود دارد؛ بهویژه

با لنزهای زاویه باز. برای جلوگیری از مزاحمت این نورها لنزهای مخصوصی وجود دارد ولی با نگهداشتن یک ورق کاغذ محکم در کنار لنز نگهداشتن دست در برابر اشعهٔ نوری مزاحم می توان به سادگی مانع ظهور آنها روی عکس شد. flare در عکاسی همیشه ناخواسته نیست و در بسیاری موارد از آن استفادههای هنرمندانهای می شود.

لنزهاي شيفت

برای عکاسی از بناهای معماری لنزهای مخصوصی وجود دارد. هنگام کار با این گونه لنزها متحرک بودن قسیمت جلویی آنها به عکاس این امکان را میدهد که بدون کج کردن زاویهٔ دید خود بهسیمت بالا، زاویهٔ دید لنز را نسبت به سوژه به گونهای تغییر دهد که خطوط عمومی پرسپکتیو پیدا نکنند.

